

PREDYKAMENT (1) *sb m*

I pl predykam(e)ntami.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wskazówka, twierdzenie, cecha; w pl fil. kategorie (w filozofii Arystotelesa) [praedicamentum – sławętność, pospolite sławętności vel wszystkich rzeczy pospolita bytność vel wysłowienie, znamionująca własność, przyrodzona, wlana, nabyta rzeczy wydanych i domyslnych BartBydg]: Który poštěpek X(iędz) K(anonika) łączno káždy obaczy z kárty 36.37.251. etc. wřzákże zołobná z trzećiey częćci kazánia 4. gdzie fię predykámentámi báwi CzechEp 104.

JDok